

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

за пів рік . . . 20 кор.
за рік . . . 40 кор.
за чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 170 кор.

За границею:

за пів рік . . . 16 рублів
або 36 франків
за рік . . . 32 рублів
або 72 франків

Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАНА

«Виреш ми очі і душу ми виреш; а не возьмеш милої і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає сидіше
напередіне застережене —
Рекламації неопечатаніє
вільні від порта. — Оголо-
шеня звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесеня по 30 сот.
від стрічки.

Справа австро-угорської квоти.

(X) На спільні потреби монархії, котрі головню обнимають видатки на військо і флоту, установляють на основі австро-угорської угоди з 1867 р. обопільні квотові депутації, австрійська і угорська, квоту, яка припадає до заплати на обидві половиці монархії, а монарх рішав накінець. Доси платила Австрія 65·6%, а Угорщина 34·4% на спільні потреби монархії. Найновіша політика Мадярів, що змагає до повної самостійности і окремішности не лише економічної, але й політичної, протверезила австрійські круги політичні, котрі задля удержання спільности монархії накладали австрійському населеню надмірні жертви і тягарі. Австрійська квотова депутація, котра тепер розправляла про уложенє квоти на 1907 р., ухвалила на основі звіту бар. Шведля одноголосно, що від тепер квота має бути обчислювана після числа населеня і тому австрійська депутація предкладає квоту 57·6%:42·4% замість 65·6%:34·4%. Що до впливаючого року, то нема не тільки ніякої ухвали, але навіть порозуміня квотових депутацій і для того нунцієм австрійської депутації вислане до угорської вносить, щоби прийняти до відомости.

На покритє спільних видатків монархії обертано доси передовсім приходи з цла, котрі записувано доси на спільний

рахунок, а доперва о скілько спільні пригоди з цла не вистарчали, розділювано видатки монархії після квотового ключа 65·6:34·4 і покривано їх в тих відносинах з доходів обох половин монархії. Супроти змагань теперішньої політики угорської до державної окремішности і самостійности, австрійські круги політичні не мають охоти, дальше двигати такі тягарі і домагають ся також окремішного обчислюваня цлових приходів. Одначе австрійська депутація квотова ухвалила задержати спільність уживаня цлових приходів на так довго, доки буде задержана спільність обох держав у всіх інших обсягах.

Ухвала австрійської депутації квотової зриває з дотеперішньою системою, на основі якої обчислювано і покривано спільні видатки монархії. Теперішня ухвала переходить до природної квоти, яка основує ся на обопільних відносинах числа населеня. Квота обчислена після відносин населеня відповідає також менше-більше відносинам, в яких обидві держави стоять що до числа побору новобранців.

Число набраних щорічно новобранців в обидвох державах монархії установлює ся також що 10 літ відносно до числа населеня обопільного. Військова сила обидвох держав відповідає обопільній силі населеня і відповідно тому відбуває ся побір новобранців. Остання перепись виказує в Австрії 25,921,671, а

в Угорщині 19,254,559, коли тимчасом в Австрії побирають щорічно 59,024, а в Угорщині 44,076 новобранців. Військовий бюджет забирає далеко переважну часть спільних доходів відповідно до квотового ключа. Коли отже тепер квотовий ключ має бути оснований на числових відносинах населеня обидвох держав монархії, тоді кожда з тих держав буде покривати видатки на свою частину війська. О скілько отже потягає ся кожду з обох держав до достарчуваня припадаючого на ню числа новобранців, о стілько буде она обовязана до покриваня видатків припадаючих на ту військову силу.

Доси обчислювано квоту на спільні потреби монархії на основі т. зв. фінансової спроможности. Обчисленє квоти залежало отже від доходів і данин, які взято яко основу угоди з 1867 р., одначе ся основа вельми хитка і давала повід до безнастанних спорів при кожочасній віднові угоди між Австрією а Угорщиною. За останних 40 літ одначе відносини податкові вельми змінили ся, а так само податкові системи. Так н. пр. має Австрія тепер податок особисто-доходовий, котрого Угорщина не знає, а вжеж сей податок може давати найліпший образ фінансової спроможности. Подібні відносини впливають і з інших податків н. пр. реальних, які в Угорщині мають зовсім инше значінє, як у нас. Задлятого австрійська рада державна гляділа безна-

Бред Гарт.

Скарб в лісі.

перевів М. Боднар.

(Дальше).

На щастє товариші прийшли йому впоміч своєю живою уявою. Історію з коритцем признали спільники за неправдиву; при тім Фаулькнер пригадав собі, як Джек змішав ся та зачервонів ся, і заким дійшли до хати, рішучо признали оба, що мурипка принесла йому любовний лист. Для такого молодого та гарного хлопця — се нічо дивного.

Коли він заявив, що слідуєчого дня вирушає раненько задля справ, котрих ще тепер не може виявити, скріпило ся се їх підозрінє і вони висказали свій здогад шутливо — прикрим способом.

«Знаєш що, молодик, сказав Фаулькнер, що був старший півтора року від Флемінга, я на твоім місци, ще йнінї вечер вибрав би ся в дорогу. Дійсно провидінє сприяло його підприємяю!

Ранним ранком вийшов, і був би радо пішов наперед до хати Тінки, та кожда хвилька була дорога, доки не буде певним, що щастє не обманило його. Сонце стояло вже на полудне, коли вийшов на край ліса, та по кількох квилях був при жерелі, та кварцовій верстві, де все застав незмінєне. Щоби не збудити підозріня у товаришів, позичив собі коритця, лопатки, джаґана на парцели сусіда; так заосмотреному легко прийшло сповнити свою роботу. З напруженою увагою слідив, як вода пливучи через верх посудини забирала з собою землю та бруд, а зістав ся лише чорний пісок на дні. Тривога заводу перебігла по нім — як мав би бути багатий вислід, то вже тепер дало би ся пізнати. Випустив воду з коритця і побачив кілька кавальчиків золота як першого разу. При другім коритци був той самий вислід і за третім разом, беручи з иншого місця кварцову верству не знайшов золота ні більше ні менше.

Не було що довше сумнівати ся про

лихий вислід, очевидно відкрив тоді лише мале гніздо золота, що мало тих кілька грудок, що послала йому дівчина.

З чутєм, начеб увільнив ся від гнету, усів Флемінг Він тепер не лише що не міг подивити ся своїм товаришам просто в очи, але також не міг відшукати красної дівчини без грижи совісти, що збудить гнів її батька тому, що вибрав таку близьку парцелю від єго дому. А се, чого догадувались Флемінґові товариші, може сповнить ся на волос.

Скоро зібрав знаряди, хотячи покинути ліс, та нараз побачив напротив себе якусь особу, що ледви пізнав з початку. А прецінь се була Катінка, дівчина з лісової хати, що прислала йому золото. Убранє змінила. Мала на собі ясну, пристаючу корсетку, певно щоденне її убранє, по ній звисали брунатні буйні коси та капелюх з синіми стяжками.

(Дальше буде).

станно певнійшій основі, до оцінки фінансової спроможності і розділу квоти, щоби обминути всякі суперечки, а крім того і якогось певнійшого ключа для обопільної квоти. Ухвалений тепер квотовою депутацією ключ на основі відношення числа населення зриває з дотеперішньою хиткою системою фінансової спроможності, а змагає до установа сталої квоти, котре би зробило злишнім переговори що 10 літ.

Тепер Угорщина платить 34.4, а на основі ухвали австрійської депутації платила би 42.4%, отже мала би бути підвишена о 8%. Відповідно чистому доходу висказаному в спільнім бюджеті на 1905 р. мала би Угорщина по потрученню побираних спільно до кінця 1907 р! цлових доходів, платити річно кругло о коло 25 мільонів корон.

Ся ухвала австрійської депутації викличе в Угорщині неперечно велике вражінє. Показує ся наглядно, що чим більше угорські політики змагають до відокремлення, тим більше найконсервативнійші люди в Австрії нераді дальше поносити таких великих як доси жертв для покрити спільних видатків. Австрійска квотова депутація зложена в значній часті з членів палати вельмож і взагалі з консервативної більшости, тимто одноголосна ухвала єї має тим більшу вагу. Мадярські незалежні відчують тепер, що за незалежність треба на себе прийняти великі жертви щорічних 25 міль. корон.

Окрім того австрійска депутація квотова ухвалила допустити на так довго спільне численє доходів із цла, котрі мають бути перед тим потручені від спільних видатків, як довго триває економічна і політична спільність з Угорщиною. Отже наслідки угорської політики мають фінансово-політичний підклад і відобють ся в угорськім бюджеті. Австрійські круги політичні домагають ся, щоби доходів з цла не записувано на спільний рахунок. Тим способом урве ся Угорщині, котрої спільні видатки покривано у великій часті з податків австрійських. Коштом Австрії Угорщина розвивала ся економічно, а тепер забавля самостійности і окремішности державної. Вольному воля, але нехай же і оплатити собі єю окремішність. Вельми цікава річ, яке становище займе супроти того угорска депутація квотова, котрій ухвалу австрійську уділено.

Руска щадниця в Перемишлі.

(Конець).

Єще перед одержанєм концесії на заснованє Рускої щадниці появили ся в декотрих органах неприхильної польської преси і на зїзді делегатів кас ошадности у Львові (на внесок директора польської перемискої каси) поклики до правительства з протестом проти уділення концесії на Руску щадницю, бо будьто не потреба нової щадниці і будьто се справа політичної натури. Бачимо, що дневники і шовіністи польські все згідно повтаряють, коли Русини добивають ся потрібних для

себе інституцій і заведень, що Русинам нічого не потреба; не треба їм руских гімназий, не треба руского університету, не треба руских шкіл, не треба руского театру, не треба руских кас і товариств, — і коли би се від них тільки залежало, то не дістав би ти, Русине, нічого і відразу живцем лягай до гробу, — не жити тобі попри твоїх сердешних братів! Але люди безпристрастні, неупереджені мусять признати конечну потребу нової щадниці рускої і тішити ся, скоро глянуть на справу з річевого становища. Після дат статистичних з р. 1902 було в Австрії 568 щадниць, а в них 3.900 мільонів вкладок від 3.2 мільонів вкладчиків; з того було в Галичині 25 кас і 196 мільонів вкладок від 234.000 вкладчиків, т. є заведви 5% цілої суми, хоч Галичина займає 28% цілої Австрії що до обшару і населення. Коли в цілій Австрії пр падає одна каса ошадности на 528 квадрат. кілометрів і на 46.537 населення, то в Галичині одна каса була на 1.744 кв. км. і 164.772 осіб, отже в Галичині є ситуація 4 рази гірша як в цілій Австрії (а 7 разів гірша як в Чехах). Якже ту говорити, що в краю не треба нової щадниці? Сказав би дехто, що як хто хоче скласти свої ошадности, має подостатком товариств кредитових, — але раз, що ті товариства не заступлять кас ошадности, бо не мають пупілярної обезпеки, а по друге, що у всіх 654 товариствах галицьких є заведво половина того зложена, що в щадницях. Взагалі кождий мислячий чоловік знає, що в краю нашім за багато колектур льотерійних, за багато шинків і трафік, а за мало кас щадничих і всяких товариств економічних.

Коли Русини закладали «Дністер», повтаряло багато Поляків, що се товариство непотрібне, бо є «Краківське Товариство», — коли повставали рускі стоваришеня кредитові і їх «Союз», так само кричали, що се непотрібне, — а дійсність показала, що «Дністер» не провадить ворожой конкуренції проти «Крак. Товариства», що оба згідно працюють для населеня і для позисканя неасекурованих селян і що днесь осягнули се, що при шкодах горить менше неасекурованих.

«Дністер» через своїх 1.000 агентів помагає «Краківському товариству» ширити межі селянами житєві обезпеченя — і попри ті оба товариства є ще в Галичині діяльних досить позакрасвих товариств; — так само показало ся, що $\frac{3}{4}$ руских товариств кредитових засновано в таких місцевостях, в котрих зовсім не було і нема польських товариств і що сеся $\frac{1}{4}$ часть, котра існує в тих самих самих містах, де польські товариства, не перешкаджає польским товариствам, ані не веде з ними нельоаяльної конкуренції, — і що ще є місцевости, в котрих існують жидівські лихварські товариства і не перестануть ділати шкідливо, доки не повстануть в тих місцевостях рускі союзні товариства. Взагалі показує дійсність, що Русини ведуть реальну позжиточну роботу економічну і що єще багато потреба і можна би зробити, якби не перешкаждав шовінізм польський, котрий не позваляє нашим сердешним приятелям дивити ся на роботу Русинів предметово, — коли би уряди польські не виду-

мували таких незнаних в цивілізованім сьвітї перешкод, як се, що не позволяють учителям народним і урядникам судовим трудити ся в найпожиточнійших економічних стоваришенях, — показує дійсність, що не Русини, але Поляки з патроном д-ром Стефчиком на чолі вводять політику і шовінізм на поле роботи економічної, і через такий шовінізм і вузкоглядну заздрість не може наш край визволити ся з нужди, біди і пут лихварських. Лишаймо одвічальність за таку шкідну роботу польским шовіністам, а самі робім дальше витривало свою роботу і сповняймо обовязок зглядом народа, — працюймо на поли господарства і економічнім, попираймо згідно всі свої товариства, не розбиваймо але лучім свої сили без огляду на партії і політичні або личні симпатії, — закладаймо Товариства позичкові там, де розпаношила ся лихва; Товариства «Сільський Господар» згл. єго філії, Спільки молочарські і експортові, Гостинниці і Торговлі, бурси ремісничі і варстати, Товариства оборони землі і парцеляційні, свої бюра посередництва праці і доставки, свої Товариства і спільки нафтові, свій Банк акційний, але робім все розважно і реально, вибравши відповідних людей і перестудіювавши наперед річ основно, робім не для бліхту, ані для амбіції одиниць, — працюймо для хлопа і разом з хлопом, учім єго робити в Товариствах економічних, — купуймо землю, хоть дорого, і доми в містах, — а станемо сильні, дамо нашій молодежи захист і будучність, осягнемо гімназії і університет, — добудемо волю!

3 парламентских комісій.

В дискусії вчерашного засіданя комісії для виборчої реформи забрав між иншими голос пос. Василько і широко полемізував з пп. Гломбінським і Старжинським. Закинув, що політична администрация кривдить Русинів. В Галичині нема ані одного старости, ані одного радника намісництва Русина, нема навіть ані одной повітової репрезентації, в якій би Русини, хотяй творять більшість населеня в повіті, мали власть. Словом всьо, що може принести користи рускому населеню морально чи материяльно — находит ся в польских руках.

Бесідник виступає против пропозицій кн. Гогенльога, який дає Русинам 27 мандатів. Се велика кривда для руского народа. Однак Русини не будуть мати навіть тих 27 мандатів, а тільки 19 або 18. З сего виходить, що один Поляк є більше вартий, як трех Русинів; єще яркїше виступає ся ріжниця, коли зважить ся, що після пропозицій кн. Гогенльога має утворити ся 32 мандатів з міст, про які п. Гломбінський сам твердить, що жаден з них не перейде в руки Русинів. Польске населенє в тих містах виносить 727.000 так, що на 22.000 Поляків припадає один мандат, коли Русини, мешкаючи в тих містах не будуть мати жадного репрезентанта. Що дотичить справи анальфабетів, то Русини якраз з того згяду хочуть мати більше мандатів, щоби мати більше значїня в державі і відограти ро-

лю в адміністрації Галичини. Нехай стане приділений на короткий час Русинам уділ в адміністрації, а багато закидів, які роблять їм з причини культурного зацікавлення, відпаде яко безпредметові.

Надто переважно по містах живе еще до міліона жидів в Галичині, бким Поляки завдячують не тільки висельну, але і культуральну перевагу. Коли відчислити жидів, то з ввійською великою власности польське і руске населенє стоїть під культурним зглядом майже на рівні.

Культура та інтелігенція Поляків в Галичині, на поли торгівлі і промислу є по більшій часті жидівська; бюрократію виключно взяли в свої руки, особливо сю висшу. Коли Поляки мають се щастє, що Жиди зачисляють ся до них, то можна їм погратулювати, однак они не повинні уживати сего яко доказ своєї висшости над Русинами.

Відтак доказував бесідник, що після цифри населеня належить ся Русинам 42% галицких мандатів. Бесідник буде голосувати за внесенем на 40 мандатів мимо сего, що знає про неможливість сповнення сего жаданя. Однак коли Поляки хотять уникнути довгих борб, до яких мусить прийти по прийнятю закона після пропозиції Гогенльога, то бесідник просить польське коло, щоби згодило ся на ряд пропозицій, які він поставить зараз по установленю числа мандатів для Галичини. Іменно зажадає знесеня пропорціональної системи для Галичини; буде жадати для Русинів 42% мандатів галицких, а тільки 35 мандатів. До сего мають Русини повне право, бо сільські громади обнимають в Галичині загалом 70 мандатів, а Русини в сільських громадах мають більшість. Бесідник не має певности, чи сї вносеня позискають більшість, колиб однак так не було, то закон про виборчу реформу перейде без співуділу Русинів однак в комісії, як і в палаті. Бесідник звертає увагу польского кола, як також і правительства та інших сторонництв, що тоді закон такого значіння став би ухвалений без співуділу четвертої з ряду що до числа народности в державі.

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— Календар. В четвер: руско-кат. Євронма; римо-кат. Льва II. пап. — В п'ятницю: руско-кат. Тихона еп.; римо-кат. Петра і Павла.

— Вшехпольська брехня. Звієє вже в Slowo polskie зі своєї безпримірної брехливости, переходячої всякі границі праведности чи хотьби навіть приличности. Ще сьвіжий в пам'яті всім єго алярм в Надвірнянщині про бунт, повстанє, загроженю околицю, різню жидів і Поляків — де на ділі не було нічого; але описи того вшехпольского органу про страшні заворушення в Нижнєві та про пили та сокири, якими немов-то зоружені були селяни в Лядськїм та наклики на жандармерию в Заліщицщині та Гусятинщині. Тепер знов дозволило собі Slowo polskie на такий фальшивий алярм в Сколю, а секундовала єму в тім ділі з цілою старечою заїлостію «Gazeta narodowa». Отже в справі онодішної котрдемонстрації против польских «Соколів» в Сколю одержало «Діло» ось яку інформацію:

«Донесеня Slow-a polsk-oro про події в Сколю, є, як звичайно, ложію. Правда лише те, що знищено триюмфальну браму; хто її знищив, не знати. Убийство Чайківського не має з тим ніякої зв'язі. Найдено трупа; але хто єго убив, ніхто не знає. Неймовірно, щоби се зробили Русини. Чайківський не був сторожем брами. Було се звичайне убийство, які часто лучають ся в Сколю, де є тьма всякої зволочи; між робітниками з Демні буває багато чужинців з Угорщини і інших країв; вони часто б'ють ся і убивають. Поляки хотять сполучити оба ті випадки, але нема до сего жадної підстави.

«В Синевідску не було жадних зборів Січчій; збори були в Корчині, але вже по тім випадку, бо аж в неділю по полудни, і відбули ся у взірцевім порядку. Нікого не арештовано; на нікого з Русинів нема ніякої позначки. В Сколю цілковитий спокій. Аж допись до Slow-a наробила галасу і з неї довідують ся люди о тім, чого зовсім не було.

Пізнійша телеграма зі Скола голосить: На донесенє жандармерії місцевої гакати приїхав радник Позняк і веде дождженє против судив Русинів в будняку жандармерії, а інтересовані жандарми доручують візваня сьвідкам. Нечуване обуренє між Русинами в цілій околиці».

Та і нинішнє Slowo polskie співає вже инакшою, бо само стверджує, що: 1) Чайківський не був сторожем брами, 2) що був п'яний, випивши одним духом півтора літри пива і кілька келишків горівки. 3) що єго убито в ринку, де чули єго крик «не бийте!» 4) що триюмфальна брама стояла при вїзді на залізничу улицю, отже за містом, в віддаленю 1 км. від ринку, 5) що сусіди бачили, як брама з лоскотом завалила ся в і тій хвилі утікали якісь люди з під неї, отже не звалила ся przypadково від вітру і не була імпровізованою пекольною машиною, 6) згадана група людей утікла, після зізнаня тих сьвідків, в сторону Демні, отже в дияметральню противнім напрямі від ринку, де пожив смерті Чайківський, 7) сокільське болше положене півтора кілометра за двірцем залізничі, на Демні, отже в віддаленю яких 2½ км. від ринку, 8) переведена судова обдукція виказала, що Чайк. удушено, а відтак викинено до кириці — отже не було 8 чи 20 ран він джаганів (!), про які писало Slowo polskie, 9) крім двох парубків, які були в товаристві убитого Чайк. не арештовано нікого, а тим менше когось з рускої інтелігенції. Чиж не досять сих відкликань до сконстатованя безличної брехні Slow-a polsk-oro? Мимо сего оно дальше, з упертостію злодія, придибаного на горячїм вчинку, старає ся накрутити на можливість «політичного морду», — ставлячи єго у заголовок вступної статі, яка своім змістом як раз є повним запереченем єго.

— 3 тов. «Акад. хор Бандурист». Ві второк дня 3. липня с. р. (а не 1. липня, як було заповідженє) відбуде ся в великій сали «Народного Дому» концерт «Бандуриста» при ласкавій участі ВПов. Пань С. Дністрянської і А. Крушельницької та з оркестрою 15. полку з отсею програмою: 1. Schubert: «Боева пісня», подвійний хор муж. а capella. 2. Beethoven: Концерт c-mol Allegro con brio; Largo; Rondo-allegro, сольо фортепянове в супроводі оркестри відиграє ВПов. С. Дністрянська 3. Grieg: «Landkennung» муж. хор в супроводі оркестри. 4. Чайковський: а) «Ні лише той»; б) «Вже гасли по хатах огні». Mascagni: в) Арія Савутці з опери «Cavalleria-Rusticana» відспіває Вп. п. А. Крушельницка. 5. I. Чайковський: «Nocturne». II. Grieg: а) Wächterlied; б) Ellentaur сольо скрипка в супроводі фортеп. відиграє тов. О. Садовський. 6. Wagner: 3 оп. «Lohengrin» II. акт, 3. сцена подв. хор муж. в супроводі повної оркестри. Дірігент оркестри: п. Конопасек; дірігент хору: Ів. Смолинський акомпаніатор Т. Шухевич. Ціни місць: І-рядні 3 К, II-р. 2 К. Вступ на салю 1 К, галєрия 60 с. Проби з оркестрою відбудуть ся в четвер д. 28, в понеділок д. 2. липня і вівто-

рок д. 3. лип. Початок проб точно о год. 8. рано.

— 3 руского ліцея для дівчат в Перемишли. Вступні іспити до клас приготовляючої і першої в ліцею «Руского Інститута для дівчат» в Перемишли в речинци перед феріями відбудуть ся дня 29. п. ст. червня о годині 3. по полудни. Вимоги такі самі що до гімназій. До I. класи ліцеальної привимає ся учениці гр.-кат. обряда, рускої народности, що скінчили або кінчать 10-ий рік житя. До іспиту належить предложити сьвідоцтво шкільне з послідного півроку.

Ліцей, яко середна школа, подає дівчатам т. зв. загальне образсванє, навіть для житя більшє практичне, чим класичні гімназії. Деякі родичі учениць однак заявляли бажанє, щоби їх дітям через відповідне доповняюче приготовленє наукове дати також можливість опісля приступити яко екстерністам до іспиту зрілости в гімназії. Сповняючи волю тих родичів, Виділ Інститута справді ввів в своїй школі за дозволом Ради шкільної крайової попри науку в ліцею також курс науки язиків латинського і грецкого. Науки латинської подавано у нас вже через два послідні роки. В році слідуючїм буде введена для тих же учениць також наука мови грецкої. По доповненю ліцея до числа шести клас зорганізує Виділ окремиї дволітний гімназійний курс доповняючий в цілі приготовленя учениць до складаня іспиту зрілости в гімназії. В сїм часі довершить ся і викінчить ся наука язиків класичних почата вже підчас науки в ліцею, як також будуть доповнені матеріали наукові прочих предметів, о скілько они в плянах обох шкіл: ліцея і гімназії, рїзнять ся. Такий плян для доповняючого курсу гімназійного вже виготовляє ся і по затвердженю Радою шкільною крайовою буде поданий до відомости П. Т. інтересованім. — Дирекція руского ліцея для дівчат в Перемишли.

— Смерть Львовян на турецкій границі. З Пріполі в Босні, де стоїть один баталіон львівского 30. п. п., недавно там перенесеного, дійшла сумна вістка. Оноді виславо там як звичайно патрулю зложено в 24 жовнірів на границу. На патрулю напали Турки і вибили всіх до ноги, а над мертвими тілами злучали ся в варварський спосіб: пообтинали їм вуха, вилупили очи і т. ин.

— Хліборобські страйки. Gazeta Narodowa доносить в «послідних вістях», що «соціалістично-політичний(?) страйковий комітет руский ухвалив зарядити загальний хліборобський страйк у східній Галичині дня 17. липня».

Польські часописи у Львові подаючи за Gazet-ою kołom, ухвалили нарад дідичів з Коломиїщани на випадок вибуху хліборобских страйків, стїдають ся наводити глупу ухвалу що до спровадження хіньских кулісів, але подають загалом, що «дідичі постарзють ся о иншого робітника».

Вістка про вибух хліборобского страйку в бучацкім повіті є неправдива. Страйк появи ся в околицях Бурштина в рогатиньокім повіті і там виславо військо. Страйк мав вибухнути лише в однім селі Демянові, де є посесором Жид. Селяни поводили ся і поводять ся зовсім спокійно і військо зовсім було злишне.

— Пожар. Дня 25. с. м. вибух грізний пожар в двірській стодолі в Ляшках долішних, бобрецкого повіта. Славно списали ся там при обороні члени новозаснованих пожарних «Соколів» в Ляшках долішних і горішних, та охоронили не лише двір але ціле село від катастрофи. Оба стяги з сикавками під проводом інструктора п. Бабина працювали з напруженем від 6. год. вечер до 10. рано і не допустили огню на сусідні будинки, віддалені від горіючої стодолі ледви на 3 метри.

— На будову шкіл. Краєвий виділ признав згідно з внесенем крайової ради шкільної з фондації п. з. «Фонд народних шкіл з 1872 р.» одноразові підмоги на будову шкіл отсїм громадам: Пеняки, брідского округа, 400 К; Вара, березівского округа, 600 К; Лисі ями, чєсанів-

ского округа, 800 К; Тивевичі, ярославского округа, 600 К; Майдан гран., надвірнянского округа, 800 К; Коштова, перемиского округа, 600 К; мазурска кольонія в Красній горі к. Ляцок, бобрецкого округа, 800 К, Горби к. Камінок великих, коломийского округа, 800 К.

Кр. рада шкільна порішила будову шкіл: 7-клясової дівочої в Камінці струм, 4-кл. в Балинцах (окр. Коломия), 1-кл. в Янівці (окр. Тернопіль), 1-кл. в Лучках (окр. Стрижів) і 1-кл. в Пацкові (окр. Станиславів), всіх при допомозі з фонду шк. краєвого та признала безпроцентові запомози на будову шкіл: в Крилосі (окр. Станиславів) 3.000 К, в Со-винні (окр. Ясло) 4.000 К.

— **Зложене посольского мандату.** Вибраний недавно послом до сойму в Бялій, бар. Рогер Баталія, вшехиоляк, зложив той мандат. В письмі до краєвого маршалка пояснив причину своєї резигнації в той спосіб, що він хотів на дорозі компромісу працювати для добра краю і обох народностей в Бялі: Німців і Поляків, коли однак его наміри в часописях представлено невірною, а его змагане зле понято, складає мандат.

— **Громозводи на школах.** Про забезпеченє сільських шкіл перед громами доси в Галичині не подумано. Яке нещастє міг би нанести грім, ударивши в школу, показує ся з отсеї пригоди. В місточку Живци ударив грім в дзвінок на школі, поторощив его на кусії, пробив стелю в одній з кляс, повиривав цвяхи зі стін і спалив кілька лавок. На щастє діти вийшли того дня з учителем в поле на забаву і школа стояла порожня. Громади повинні длатого забезпечити школи перед громами. Видаток не великий, зате діти не будуть наражені на каліцтво або і смерть.

— **Батько не пізнав сина.** В Отиновичах, бобрецкого повіта, лучила ся оноді дивна пригода. Одному з господарів хтось украв полотно, що білило ся на сонці. Господар метнув ся шукати за ним і найшов его в збіжжю. Нікому не розповідаючи про се, засїв він на ніч, дивити ся, хто прийде по полотно. На нещастє переходив межою син того господаря. Серед нічної пітьми батько не пізнав сина, скочив до него, звалив на землю і почав дусити. Син також не пізнав батька, і аж коли бачив, що его противник не шуткує, почав кликати о ратунок. По голосі батько пізнав сина і пустив его з під колін, почім оба вдоволені вернули до дому.

— **Цінавий процес.** Адвокат в Кракові др. Гунькевич одержав рішенє краківського суду, котрим засуджено російське правительство на заплату суми 1.472 корон, належачої ся ему за ріжні заступництва російського правительства. Перед двома літами зажадав др. Гунькевич ексекуційного секвестру перебуваючих в Кракові російських пароходів «Нарва» і «Сян», однак суд відмовив тому жаданю. Тепер суд позволив на ексекуційний секвестер суми 10 мільонів корон до висоти признаної дрови Гунькевичеві належитости. Тих 10 мільонів корон, на котрі наложив др. Гунькевич секвестр, зложили беручі участь в послідній російській позичці. Сума та зложена в «лендербанку» за опроцентованем 1 1/4% і др. Гунькевич обезпечив на ній свою претенсію 1.472 корон до російської державної каси.

— **В Росії всьо можливе.** З Севастополя доносять російські часописи цікаву вість про печатанє революційної часописи «Салдат революційним путем» в печатні часописи «Жизнь Крыма». Подія відбула ся так: Около 10 год рано лив ся в друкарні Швайдєра, де печатала ся часопись «Жизнь Крыма», узброєний гурток боевого комітету рос. соц. дем. рев. партії і заявив, що всі, що находять ся в друкарні і прилежній редакції є арештовані і грозячи нарядженим оружєм, зажадали від складачів, щоби приступили до складаня 6-го числа революційної часописи «Салдат». Дверий і телефону стерегло двох людей узброєних бомбами, інші, узброєні в револьвери системи Бровнінга обсадили всі входи і стерегли

арештованих. Всіх, що пошали ся до друкарні, сейчас арештовано і змушвано сидіти в запертю аж до скінченя друкованя цілого числа. Складачі під загрозою працювали так скоро, що около 4. години по полудні 5.000 чисел було вже готових. Готові числа сейчас забірано. Коли вже всьо було готове, зібрано всіх арештованих до одної салі а оден з узброєних революціонерів заявив: «За пів години ви можете відійти звідси, але не скорше. Тямте, що те все, що стало ся — сон. Ви нікого не знаєте, нікого не виділи, нічого не тямте; так маєте говорити, колиб вас про що небудь питали. В противнім випадку вам грозить смерть на підставі рішеня боевого комітету» Складачів накормили революціонери хлібом, а коли все було готове, подякували їм за услуги. На підставі рішеня ком. печатано революційною дорогою в друкарні п. Швайдєра, а на другій стороні великими буквами поміщено заяву: Пошукуємо за друкарнею, в котрій можнаб напечатати семе число «Салдата». Удачі сего підприємства помогло богато те, що друкарня Швайдєра находить ся майже зовсім за містом.

— **З залізниць.** Дирекція залізниць держ. у Львові розписала ліцитацію на доставу шутру, каміня ломаного, матеріялів будівляних з каміня, вапна, цементу, гіпсу, цегли, дахівки, піску, поростів і лякерів, хемікалій і фарб, матеріялів для телеграфу, приладів бюрових і папєву. Близші услівя і формулярі оферт можна одержати в ц. к. Дирекції залізниць. Речинець до вношеня офери кінчать ся 30. червня 1906.

— **Дрібні вісті.** У Львові страйкують від вісьмох днів малярські і лякерничі челядники в числі 400 осіб. Страйкарі жадають підвишеня плати о 20% і о пів години довшого відпочинку в обідній порі. — Звісний бандурист з України п. Гн. Хоткевич дає тепер концерти по містах Буковини.

До св. Землі! В перших днях вересня вибираєсь руске паломництво до Єрусалиму, Вефлєвму і пр. Паломництво триває три неділі, з чого повних вісім днів в Єрусалимі і околиці. Ціна їзди з повним удержанєм за цілий час паломництва І кл. 450 К, II кл. 400 К, III кл. 300 К. Зголошеня приймає до дня 1. серпня 1906 н. ст. комітет паломництва до св. Землі. — Львів, пл. св. Юра ч. 5.

Телеграми

з дня 27. червня 1906.

Відень. Угорський міністер Кошут був вчєра у цїсаря на авдієнції.

Берлин. Лос. Анз. доносить, що в чотирох полудневих губерніях над Волгою в Росії настав страшний голод. Селяни бурять ся, палять ліси і двори, бо їм всьо одно, чи голодова смерть чи шибєниця.

Вашингтон. Палата послів приняла іміграційний закон з тою поправкою, що особи, котрі приїздять до Америки з причини політичних або релігійних переслідувань, не будуть спиновані в іміграції ані задля недостатку гроша ані з інших причин.

Colosseum
В пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.
від 16. до 30. червня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представленє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвига ч. 9.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:
З Іцкан 12:20*, 6:10, 1:40, 5:45, 9:05*
„ Кракова 2:31*, 5:50*, 8:45, 1:30, 5:25, 8:40 9:30*
„ Підволочиск 7:20, 11:45, 2:20, 5:50, 10:30*
„ Лавочного 7:29, 11:50, 10:50*
„ Рави рускої 7:50, 4:50
„ Станиславова 8:05
„ Самбора 8:15, 1:50, 9:20*
„ Любіня вел. 11:50* (13/5—16/9 в неділі і сьвята)
„ Яворова 8:18, 4:37
„ Янова 1:15 (1/5—30/9), 8:45* (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. сьвята), 9:25* (13/5—9/9)
„ Коломиї 10:05
„ Ряшева 10:35
„ Тухлі 3:45 (від 15/6 до 30/9)
„ Брухович 7:07, 3:25, 5:30, 8:20* (всі від 6/5—23/9 щоденно і 1:45 (6/5 до 23/9 в неділі і р.-кат. сьвята)

На Підзамче.
„ Підволочиск 7:05, 11:30, 2:08, 5:35, 10:16*

Зі Львова з головного двірця відходять:
До Кракова 12:45*, 1:—*, 8:35, 2:45, 6:35* 8:25 10:05*
„ Іцкан 2:51*, 6:15, 9:20, 2:40, 10:40*
„ Підволочиск 6:20, 10:55, 2:21, 6:15*, 9:50*,
„ Яворова 6:55, 6:—*
„ Янова 9:15 (1/5—30/9), 1:35 (13/5—9/9 в неділі і р.-кат. сьвята), 3:14 18/5—9/9).
„ Лавочного 7:30, 2:30, 6:25*.
„ Самбора 8:55, 4:15, 10:51
„ Станиславова 9:10*
„ Белзци 10:45
„ Ряшева 4:05
„ Коломиї 3:30
„ Рави рускої 7:25*, 11:35*
„ Перемишля 10:05* (від 1/5 до 30/9) Хирова Ясла
„ Стрия 11:10*
„ Брухович 6:05, 2:28, 3:40, 6:26* (всі від 6/5 до 23/9 щоденно), 12:40 (6/5—23/9 в неділі і р.-кат. сьвята).

З Підзамча:
„ Підволочиск 6:32, 11:07, 2:32, 6:27*, 10:02*.

Примітка. Поїзди поспішні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звїздкою. Пора нічна числить ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білєти їзди як також білєти всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілі і день в міскім бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.
Банку
Гіпотечного
купує і продає
всякі
папери цінні
і **МОНЕТИ**
по найдешевшій курсі денним не числячи ніякої провізії.

Глядає лекції зараз або від 1. липня на час ферій ученик з VIII кл. рускої гімназії. Ласкаві зголошеня під адресою: **Кость Масевич**, на приходстві: Вікно коло Городенки, почта в місці.